

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV des de l'any 1886

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals libreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.

No's retornen los originals encara que no's publicui.

Reus Dimarts 31 de Juliol de 1900

Num. 3.628

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes, 12 p. mensual. Ptas. 1.00
Provincias trimestre. 3'00
Extranger y Ultramar. 5 p. mensual. 3'00

Juguetes, artículos, y prens convencionales. 1.00

Farmacia Serra

12 ANYS XAROP SERRA MOS

de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors probas per demostrar que

es lo millor remey para combatre per a crò-nica y rebelde que sia tota classe de

als herniats (Trencats)

Lo que acredita a una casa de comers no son precisamente las alabanzas inusitadas ni el reclam de falsos remits y certificats, medis molt empleats en las grans capital; pero aquí, ahont tots nos coneixem, sols los fets absa incontrastable elocuencia assentan las reputacions; per això questa casa s'engorgulleix d'haver fet de cada comprador un parroquiá y de cada parroquiá un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit a consultarme creguts d'estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s'han convensut de lo contrari.

La opinió dels senyors facultatis d'aquesta comarca respecte al meu establiment «La Creu Roja» y 'ls set anys de

pràctica en la casa Clausolles de Barcelona, son garantias que no olvida'l públic.

Braguers de tota classe lo més pràctic y modern pera la curació de las hernias

Especialitat en braguerets de cauchuc pera la completa y prompta curació dels tendres infants.

Elastichs omoplàtics pera evitar lo carregament d'espallolas.

Faixas hipogástricas pera corregir la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgia especialista en lo tractament de las hernias.

ESTABLIMENT LA CREU ROJA PLASSA DE PRIM - REUS

INSTITUT VACUNOGENO SUÍS LAUSANNE

DIPOSIT EXCLUSIU A REUS

D. ANTON SERRA (farmacèutich)

Arrabal Santa Anna, 80

PULPA

LINFA

	Ptas.		Ptas.	
Tubo pera 2 à 3 vacunes	1'25	Placas pera 3 à 4 vacunes	1'50	
Tubo pera 8 à 10 vacunes	1'50	Placas pera 6 à 8 vacunes	2'00	
Tubo pera 20 à 25 vacunes	3'00	Pots pera 25 vacunes	8'00	
Estuirx ab 5 tubos pera 2 à 3 vacunes	4'00	Pots pera 50 vacunes	15'00	

DOCTOR J. MIRÓ
OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos à cinc de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer. A Tarragona: los demés dies de deu à una del matí y de tres à cinc de la tarde havent traslladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, primer.

L'ADVOCAT
D. RAMON VIDELLA Y BALART

ha traslladat son despàig al pis primer de la casa número 1 (bis) de la Plassa de Sant Francesch, cantonada al carrer del mateix nom.

Secció doctrinal

La vida dels pobles

La prosperitat dels pobles es sempre la consecuència del aproveitament de totes les deus de riquesa, que tant al terra com a les energies humanes esperan la empenta vital que, del estat latent y improductiu en que 'stroben, las fassí passar al de seguida activitat,

pera això contribuir a lo travall de tot un poble a la evolució social de la humanitat. Los avences de la ciència y el progrés sociològich mostren que no hi han terrers xorts per a la producció y que tots los pobles posseixen energies quins activitat los fa prosperar. Mes es precis quads actes tauran per sobre de tot devotas del Travall, perque aquest es la veritable manifestació humana que desenrotllent la vida dels pobles los perfeccions, los fa més intel·ligents y pose a disposició del home tots los elements de la naturalesa, pera que n'usi y 's exploti, única manera que les societats compleixen la seva finalitat, confrontat ab tota conciencia l'esclat de la seva vida ab la grandiosa evolució vital de la naturalesa.

Los pobles sense forsa ni à la intel·ligència ni als seus muscles; los pobles ab vida degenerada, perque feble l'enteniment, sols posseixen activitats sense-

La que paga més contribució de la província.

ials y reflexes elementals del esperit; los pobles sense empenya de vigor físich, més per decadencias animicas que per accions climatològicas que afebleixin; los pobles tancats al progrés perque tota innovació produéix estats de conciencia social dolorosos; los pobles d'esquifida percepio que no 's hi permet veure lo positiu y digno benestar que gaudeixen los núcles socials quina vida batega ab la vida de la naturalesa, son societats quina vida va escolantse y quin pèrvindre entristeix, com fa condol l'individuo sense seny que, del tot inútil pera la vida social, deixa escorre per las disbausas la seva vida, pera acabar finant sols y aver y despareixent de la humunitat sense comoure cap sentiment dels seus próxims.

Travall es vida. La activitat des totas las energias regularisa la vida social dels pobles, perque regenerant al individuo l'home 's dignifica y deixa d'esser lo corch polític de las societats. Travallant, tothom intervé a la vida social dels pobles, y s'exerceixen funcions políticas normals, quin únic fi es la modificació progressiva y convenient de lleys que solidarisen totes las activitats socials. Mes cal que 'l travall no sia en absolut manifestació individualista, perque dualista, arriban al grau de perfecció y desenrotlllo necessaris perque 'l travall produueixi tant en l'ensembl social com en l'utilitari resultats ben profitosos. La activitat del travall, com totas las activitats de la vida de la naturalesa, no poden existir normalment si actuau desligadas las unes de las altres, tant perque han de cooperar a una finalitat única, la evolució de perfecciónamet, com perque la bona qualitat dels resultats del travall no s'obté si no hi ha solidaritat y compenetració entre totes las activitats. Es peralixó que tant la industria com la agricultura y aduchalo comers son d'activitats deficientes y de migrato resultats si 's hi manca la cooperació de la ciència y si 'no hi ha gran transfusió d'energies y de productes entre 'l conrenador, 'l industrial y 'l comerciant.

Per oblidar aquests principis es que a Catalunya, abot y havent iniciatives intelectuals y empenys vigorosa pera 'l travall físich, ni la agricultura, ni la industria, ni 'l comerç, tenen lo desenrotlllo correspondent a las activitats que s'hi esmerassen. Lo particularisme català, exagerat, per circumstancies accidentals, fins a individualisme egoista, s'oposa a la associació, únic manera de reunir poderoses mediis perque sia proficós lo travall. Los esforços aislats resulten sempre esclus del rutinisme, tant per los medis com per lo ff del travall. Y com pera las grans explotacions del terra y de la vida social se necessitan medis quin poder correspongu a lo grossas que son tels deus de riquesa, per això 's veu que aquí a Catalunya, hont no hi mancan ni empenys pera 'l travall ni grans cabals, las grans empresas de la industria les usufructúan associacions extrangeras, ó són personalitats menos individualistas y més convensudas que 's catalans del engombolament dels esforços pera las grans activitats industrials.

L'individualisme exagerat del travall es un obstacle pera 'l seu desenrotlllo y perfecciónamet, perque fa temorós y massa prudent al capitaliste, que aside les activitats y no consent la ingerencia d'iniciatives y direcció que li serien profitosas.

Països de la Europa del nort, pobrissims fà mitja centuria, son avuy grans centres de travall, perque la associació hi fet poderoses a la agricultura y la in-

dustria y de gran forsa expansiva al comers. Y s' hi han associat petits propietaris y grans capitalistes, resultant que per la suma d' esforços lo travall ha emprès gran volada, y la intel·ligència d' aquells pobles també, fins al punt de que per necessitats industrials la ciència hi ha fet grans avensos. Los grans descobriments de físichs y químichs alemanys y suïssos y d' algú francés, no tenen altre fonament positiu que l' afavorir la producció, que simplificar lo travall, que la obtenció de nous elements industrials. Sense l'associació, tal avens no s' hauria realisat.

Mes cal dir que la falta d' associació à la vida social, que la exageració del individualisme, es degut à defectes de la organització política de les societats y à la falta d' ideal à las conciencies, y potser, més que res més, à la falta d' ideal, porque ab aquest se normalise ben prompte la vida social dels pobles. Sense ideal, la vida als pobles es disagregada, porque lo que uneix, lo que agermana, es la comunitat de sentiments, l' haverhi à las conciencies una mateixa aspiració de finalitat altruista, y per tant, social progressiva. La simpatia que l' mateix pensar desenrotilla als homes los hi fan desapareixer desconfiances y l' hi fan neixer desitjos de confondre activitats pera més prompte assolir l' ideal comú. A Catalunya hi manca à las conciencies l' ideal que, unint estorsos, millori y regularisi la vida social y promogui la associació que normalisi las activitats del travall. L' ideal no ha d' esser altre, com à tots los pobles, que l' de la propia dignificació, à la que sols s' hi arriba normalisant lo perturbat y anorreant defectes postissons que afebleixen y son gran obstacle pera la nostra completa civilisació. Lo pagès, l' industrial, lo comerciant, l' artista y l' home de ciència, han d' entendre que l' prosperar dels pobles, que l' benestar individual, sols es possible en les societats que à totes las manifestacions de la seva vida s' hi veu lo sàgell de l' Art, del Travall y de la Ciència, que expressan d' una manera positiva que la vida moral dels pobles es producte de la Bellesa, del Bé y de la Veritat. Per més que sembli dificultosissim operar à Catalunya aquest gran cambi del individualisme, exagera el associacionisme, jo no dupto que arribarà à realisar-se porque la evolució social y la major civilisació llògicament l' imposaran. Observant bé, fins ja s'are al. La associació industrial penderà empenta quan los importants cabals catalans, que temps y més temps han tret escàndalosos interessos de la hisenda pública, apera major seguritat y reddituar més, desertin del pa per del Estat y vagin à afavorir la implantació dels grans negocis y de las grans indústries.

La vida social dels pobles sols es normal quan las activitats morals, las econòmiques, las artístiques y las científicas guardan l' equilibri que correspon, per las particularitats climatològiques y del terren y per la individualitat antropològica. Aquest equilibri de funcions socials y d' activitats de la intel·ligència y físiques, donan per resultat la funció normal del Travall, que fa civilisats y humens als pobles. Mes cal que un ideal d' una aspiració uneixi à las conciencies, pero que la associació y, com à conseqüència d' ella, la solidaritat, sense minbar la llibertat y las iniciatives del individuo, concreguin pera l' gran fi dels bé comú y de la progressiva civilisació del poble activitats y energies físiques, morals y intelectuals.

La Historia d' Espanya

A la Iglesia de Sant Lluís s' han celebrat aquest matí funerals per l' anima dels marins morts à Santiago de Cuba en la derrota de la escuadra espanyola. Han presidit el del en Silvela, y almirall. Del «Diari de Catalunya» del 3 de Juliol.

Algunes vegades s' ha dit que s' està escribint l' últim full de la historia d' Espanya, al considerar lo malament que la portan los seus governants. Així sembla que hauria de ser, més no serà, per la ràho que m' va donar un que fa poch ha vingut de la villa y cort, ranó que torna à xiularme à las orelles al llegir lo telegrama que poso per lema d' aquestas ratllas.

Res més natural que un país catòlic, que una terra eminentment religiosa com la nostra, fassi suffragis per l' anima dels morts. Res més posat en orden y ajustat à las costums tradicionals. Més aquest

acte de pietat quo l' hi sembla que ab lo transcurs dels anys anirà recubrintse d' una certa mena de cosa, d' una espècie de polsim ó rovell, que donarà un aspecte tot diferent à la realitat del fet? No l' hi sembla possible que lo que avuy tots sabem que va ser una vergonya, se converteixi ab lo temps ab una heròica batalla naval, en la que los valientes espanyols conquistaren llaures inmarcesibles, etc., etc.

¿Qué no? Escoltin. Lo telegrama que dona la noticia dels funerals, no diu si hi va haver sermó. Suposém que no; pero suposém també (y no es molt suposar) que un any, per que sí, n' hi h' creuen vostés que donat lo modo de ser de la oratoria castellana, per més religiosa que sigui, podrá abstenerse d' aplicar à cada fet y à cada cosa aquella sèria de calificacions à que estan tan acostumats, calificacions que com que l' escoltarà i qui l' pagui, sortiran de la boca d' aquell bon senyor sonor *melifluous* y tot lo més rimbombants que permeti la serietat del sagrat lloc ahont se celebren los funerals? No veuen encara la possibilitat de que l' nostres nets aprenguin en las escoias que en «la heròica batalla naval que en la bahía de Santiago de Cuba libraron los acorazados españoles...? Si, homes, si: ¿Qué no s' recordan de la de Trafalgar y de tantas y tantas otras que podríam citarne, que avuy passan com à fets heroicos y no varen ser més que unas tremendas pallissas?

Saben lo que s' deya aquell senyor de que hem parlat al principi? Nos deya que la gent de Madrid, son encare iguals que l' contemporanis d' en Cervantes y que tan particularment, com en colectivitat, son capassos de las mateixas heroicidades del immortal personatge magistralment presentat per l' escriptor castellà. Tot allò dels molins de vent y dels bens, ho veuen encare com D. Quixot: ni més ni menos. Y si encare son així com no hem de creure en la possibilitat de que allo de Santiago, sigui anys à venir «una de las páginas más brillantes de la historia patria de fines del siglo XIX?»

Un poble que ha tingut homes com en Castellar y en Cánovas, es capás d' així y molt més, y, per lo tant, poden estar tranquillos los que creuen que actualment s' estan escribind les últimas páginas de la historia d' Espanya; que ja s' cuidarán uns ó altres ó tots à la vegada d' anar daurant la píldora y fer escrúpula historia, que tothom retrén en castellà y à fora s' diu que Espanya es el país dels falsificadors.

No faltarà més. *Somos o no somos.*

Notas agrícolas

Tractament racional del oidium

L' oidium ha adquirit durant aquests últims anys una intensitat excepcional, veyentse gran número de parcelles de vinyas que perden bona part de sa producció, à pesar d' haverselhi aplicat tres y encara quatre ensorats. ¿Es que las circumstancies han canviat y que l' remediu eficàs ha perdut de repentina virtut benèfica? De cap modo.

En efecte, l' apparent ineficacia dels ensorats no resulta llògica si en lloc d' atendres al mateix remediu se fixa la atenció en los diferents mètodes d' aplicarlo. Tal es la opinió d' un práctich ilustre M. Augusto Laurent, president de la Societat departamental d' agricultura del Hérault.

Desde que en la pràctica vinícola s' introduhiren las sulfatacions contra l' mildiu y l' blak-rot, ha sigut molt discutida la cuestió de si l' primer ensorat deu ó no practicarse avans de la primera sulfatació. ¿Qué succeix, —observa M. Laurent,—quan lo primer ensorat aviat precedeix à la primera sulfatació? Donchs que de deu vegadas nou lo viticultor procedeix casi seguidament à efectuar un segon ensorat, de modo que s' realisen dos d' aquells avans de la floració; y així s' fa ab tant més gust quant hi ha la creencia de que l' sofre activa la vegetació. Y com es cosa corrent que tres ensorats bastan d' ordinari, lo tercer y últim d' aquells s' efectua casi sempre immediatament després de la floració; cap cuido d' aquesta classe torna à adoptarse desde aquell moment fins al vermar, y per consegüent no s' practica cap ensorat en juliol y agost, èpocas las més favorables al desenrotillat del oidium.

M. Laurent aconsella, y nosaltres ho apoyem, que avans de procedir al primer ensorat, se practiqui la primera sulfatació. Després, dit primer ensorat realisat avans de la floració, serà seguit de la segona sulfatació; lo segon ensorat s' efectuarà immediatament després de la floració en lo moment en

que l' grà se desembassa del caputxó de la tor, quedant més exposat que mai à la invasió dels grans parassitaris.

Lo tercer y últim ensorat serà executat en circunstancies normals, entre juliol y agost.

En resum, pera combatre insectes y bolets dolents, es necessari multiplicar al infinit los tractaments; lo important primer que tot es practicar aquells en temps oportú.

GEORQUES COUANON.

CRÓNICA

Lo *Diario de Reus* del prop passat diumenge ns sorprengué ab la lectura d' un Remitit firmat per don Joseph Deu y Francesch. Y ns sorprengué perque l' firmant d' aquell escrit diu que Lo SOMATENT se referia à sa persona en un suelto que publicarem en nostra edició del 28 del present, cuant en l' esmentat suelto sols s' aludia al correspolson de *La Vanguardia* de Barcelona, autor de unes ratllas exageradas que publicà aquell colega ocupantse del concer de música coral que donà al teatre Fortuny d' aquesta ciutat l' Orfeó Català.

Nosaltres no aludiam à persona determinada, nos referíam, si, al correspolson autor de las citades ratllas de *La Vanguardia* y, per tant, no podia donar-se per aludir lo senyor Deu. Si é causa de la precipitació en que s' confeccionan los sueltos cometerem l' erro de emplear la paraula telegrama en compte de nombrar la secció de *La Vanguardia* en que s' insertaren aquelles exageracions, es cosa aqueixa que be mereix disculpa, puig los erros pel istil abunden en la prempsa diaria.

Y aprop del llenguatje que contra nosaltres emplea lo *Diario de Reus*, tant en son primer suelto de crónica com en lo contingut del Remitit, li hem de dir que sols es propi de temperaments com los que à nosaltres nos atribueix.

Ahir vespre reberem de la Unió Catalanista l' següent telegrama:

«Barcelona, 30, 18 nit.

»Acabém de rebre'l següent cablegrama de Santiago de Cuba:

»Unió Catalanista constituit un centre Regne gran entusiasmante. Salut, visca Catalunya.—Boix. Mersane.»

Aprofitant la festa d' any d' ahir foren moltes las persones que passaren lo dia à Salou y altres punts de la vinya costa que tant se prestan pera estiuhejar.

Hem rebut unes cuartilles contestant el autor d' uns versos que publica en son darrer número un setmanari local y à las que no doném publicitat per havernos enterat de que l' autor dels tal versos no mereix l' honor de distreñer al públic ab la lectura de sus insustancials produccions, ni menys lo de que las personas interessadas prenquin en serio las tonterías que se li puguen occurrir à un noy de pochs anys pera mortificar al proxim.

En semblants casos lo despreci es la millor conducta que s' pot observer.

Una numerosa comissió del Ajuntament de Manresa y l' diputat per aquell districte senyor Soler y March, han estat à Barcelona al objecte de demanar al Orfeó Català que vagi à n' aquella ciutat próximamente.

L' Orfeó ha sentit moltíssim no poder accedir als desitjos dels seus distingits visitants. Així mateix, à conseqüència d' haver proposat «La Veu de Tortosa» l' anada del Orfeó à dita ciutat, lo mestre Pedrell ha escrit al mentat confrare oferint-se pera la realisació del projecte y prometent que cas de realisar-se aniria à la ciutat del Ebre à donar una conferència sobre la música interpretada pel Orfeó; pero tenim entés que al Orfeó li serà del tot impossible satisfacer las aspiracions dels tortosins.

Lo recaudat en lo dia d' ahir en l' Administració de consums per diferents espècies puja à la cantitat de 1152,72 pessetas.

Dihen d' Uldeona que las vinyas están tan atacadas del mildew, que l' agricultors desconfien per complir de poguer salver, ni sisquerà la meyist de la cullita, à pesar d' haver empleat tots los mètodes que la ciència aconsella ab aquell zel que tant distingeix als viticultors d' aquella laboriosa població.

Secció comercial

J. Marsans Fot.

Representant, Joaquim Sociate

CARRER SANTA ANNA, 26.

Cotisiació á Barcelona á les 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	72'25	Adusnes
Amortisable 5 0,0	92'	Norts
Colonial	85'25	Alicants
Cubas 1886	85'25	Orenses
Cubas 1890	71'25	Obs. 6 0,0 Franses
Filipinas	'	Id. 3 0,0
Exterior París	71'77	Id. Almansa 3 0,0
París	28'10	GIROS

Interior	72'25	Londres
Exterior París	28'10	GIROS

Ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Compra y venda al contat de tota classe de valors.—Descompte de cupons.—Compra de monedas d'or y bitllets de tots los païssos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

Bolsi de Reus

CARRER MONTEROLS, 27.

Cotisiació á Barcelona á les 4 de la tarde d'ahir.

Interior	72'	Cubas del 80	85'25
Colonial	23'	Cubas del 90	71'18
Orenses	47'70	Amortisable	'
Norts	71'35	Ob. 5 pçs Almansa	'
Alicants	90'	Id. 3 pçs Franses	'
Filipinas		MADRID	
Exterior	71'80	Interior	GIROS
París		Londres	

Se reben órdres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables de Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comers de la ciutat de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner	Paper
Londres 90 días fetxa.		31'70	pro cinqüent
> 8 días vista		32'08	després
> vista		27'40	de setembre
Paris 8 días vista			de novembre
> vista			de desembre
Marsella 90 días fetxa		27'50	de gener
> vista			de febrer
VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPERA.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	700	675	
Industrial Farinera	675	700	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	675	150	
Manufacturera de Algodón	25		
C. Reusense de Tramvias	300		
C. Reusense de Tramvias privilegiadas 5 per 100			

Anunci particular**AVIS**

La Camiseria de JOSEPH MARTORELL, s'ha trasladat del Arrabal Santa Anna, núm. 10, al carrer de Monterols, núm. 40.

Gran novetat en corbateria, gèneros de punt

botons y gemelos pera camises, etc.

Se confeccionan calcetots, camises, colls y punys.

Especialitat en la mida

LLIBRES

Poesías, de D. Eugeni Mata y Mirone.—Una peseta, l' tomo.

Rosari del cor, poesías de D. Francisco Gras y Elias.—Dues pesetes, l' tomo.

Se venen en l' Impremta d' aquest diari.

Cap. 30.

Matrimonis

Joan Llorens, ab Rosa Aguadé.—Joan Abrado, ab María Peris.

Defuncions

Francisca Nogués Giol, 4 anys, Singla 2.—Joseph Elia, Vilanova, 56 anys, Hospital Civil.—Mariano Montero Viana, 21 anys, Hospital Civil.

Secció religiosa

Sant d' avui.—Sant Ignasi de Loyola.

Sant de demà.—Sant Feliz.

RECAUDER DIARI**DE REUS A BARCELONA.**

EDUART ARGEMÍ, te l' gust de participar el pùblic en general y a sos amics en particular, que fa l'viajatge diari de Reus á Barcelona y vice-versa.

S' encarrega de tota classe de recados y comissions a efectuar ja sia á Barcelona ja en algunes de las estacions de la via de Vilanova abont te corresponals.

Hora de sortida de Reus, 4'35 matti. Id. d' arribada á Reus, 5'35 tarde.

Los encarrechats son entregats á domicili segons se desitgi.

A Reus dirigirte al carrer de Llovers, 33, basté, y á Barcelona, Hospital 2 y 4.

Lo preu dels encarrechats es mòdich.

Lo recaudador compta ab totes las garantias exigibles.

Telegramas

Madrid 30.

Acaba de saberse á Madrid que al sortir lo Rey d'Italia de la festa de la repartició de premis ab motín del certamen de Gimnasia al poble de Monza, ha sigut assassinat per un subjecte anomenat Angelo Bressi, que li ha engegat variis treits de revolver.

L' assassí ha sigut detingut.

—Lo senyor Dato presentarà en una de las primeres sessions de las Corts lo projecte de Jurats mixtes com complement de la Lley relativa á accidents del treball.

Per disposició del Govern se farà una numerosa tirada del Reglament, que pera aplicar dita Lley publica avuy la «Gaceta», al objecte de distribuirlo per tots los centres fabrils y industrials.

—Comunican de Roma, que l' príncep de Nàpols ha sigut proclamat Rei d'Italia ab lo nom de Victor Manuel III.

Aquet acord ll' han pres los ministres reunits en Consell, acordant extender la carta de successió.

—Dihen de Roma, que l' assassinat va ocurrir á dos quarts d' onze de la nit.

La noticia va circular rápidament. Lo Consell de ministres va reunir-se en sessió permanent.

Fou cridat ab urgència l' príncep de Nàpols, que era al Pireu.

L' assassí s' anomena Angel Bressi. Se l' creu anarquista.

Va disparar tres treits de revolver; un d' ells atrevéssà l' cor del Rei.

Lo Rey Humbert sortia de la repartició de premis de gimnàsia á Monza.

Lo regicida va esperar que'l Rey pugés al cotxe.

Allavoras va abalansarse cap á n' ell fent los disparos.

Lo Rey morí sense poder parlar, á les onze y tretze minuts.

Bressi fou detingut á l' acte, costant molt travall evitar que'l poble el linxés.

Es fill de Toscana.

Està satisfat del seu crim.

Paris 30.

Telegrafian de Roma que en aquella capital se fan molts preparatius pera rebre dignament lo cadavre del rey Humbert.

La ciutat està tota endolada.

Se diu que si en Victor Manuel tarda més de quaranta vuiti horas en acceptar, se l' nombrarà per carta de gracia.

—De Xefou telegraffian que el consul japonés á Tien-Tsin va enviar lo dia 15 á Pekin, un correu, que va tornar lo dia 19, portant un despaix xifrat del ministre del Japó, que deya lo següent:

«Los estrangers que som á Pekin ens defensém bastant be contra 'ls xinos. L' atach contra les Legacions s' ha estroncat per un moment. Ab grans dificultats podrém sostenernos tot aquest mes.»

Imp. C. Ferrando, Plaça de la Constitució, 7

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocalna y al Mentaol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa com ulcerosa y granulosa; tos faringeas, ronquera, aferia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bonas farmaciacs y principals droguerias.

MIRACULOSOS

CONFITS COSTANZI

O INYECCIÓN ANTIVENÉREOS
Y ROOB ANTISIFILITICH

No pochs envejerosos susfreixen grandement per lo favor cada dia més creixent que mereixen del públic de totes nacions los Remes Costanzi, que han curat mils de malats de venéreo y sifilis encara sent sos mals crònics de més de 20 anys.

Dits medicaments son d' efecte tan maravellós per als estrenys uretrals, que en 20 ó 30 dies estan totalment curats, evitant ademés las perilesas candellles. En dos ó tres dies sera radicalment curada la purgació recent y en cinc ó sis dies la crònica y gota militar. Inmorable pera las úlceres y fluis blanch de las donas, arenillas y catarrus de la geniga, escrozes uretrals, oàculs, retencions d' orina y demés infeccions genito urinaries y especialment la sifilis encarque sia hereditaria. Pera la curació de la sifilis, lo Roob ha donat probas patents d' una superioritat incontestable sobre tots los antisifilitichs fins ara coneiguts, perque es l' únic que no conté ioduro de Potassi ni cap sustancia Mercurial. Per lo contrari, la missió del Roob estriba precisament en contrarrestar les efectes de tals substancies, tan desastrosos pera la salut, ja que com es sabut causan malalties molt fàcils de curar. Lo Roob te ademés la ventatja de poderse usar ab profit en qualsevol mes del any. Als incrèdols se li hi admet le pago una vegada curats, previ lo tracte especial y exclusiu ab l' inventor. Carrer Diputació, 435, Barcelona.— Preu de la Inyecció Costanzi, pessetas 4. Preu dels Confits antivenéreos pera quins no vulguin usar inyeccions, pesseta 5. Roob antisifilitich, lo Frasco, pessetas 4. Pera províncies afegeix pessetas 1'00. Dits medicaments estan de venta en totes las Farmacias. A Reus en la Farmacia de D. Anton Serra, Arrabal de Santa Anna, 80, en la del Dr. Carpa y en la Droguería de D. Francisco Freixa Plassa de Prim, 1.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PER A US DEL CULTIVADOR

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriegó»

Vista la bona acollida que ha merescut la primera edició d' aquesta CARTILLA RÚSTICA impresa en idioma català, tota vegada que s' vegé agotada en un breu espai de temps, la Redacció de «El Labriegó» cregué convenient procedir a sa reimpressió al castellà, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volumen en 8.º major de 40 pàginas y s' ven al preu de 5 rials 1° exemplar en aquesta impremta.

Esperem que la acció de les classes 1° i 2° de la seva classe d' accionament serà ben útil per a la difusió d' aquesta publicació.

LET PUR DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Selven al carrer primer del Roser núm. 4.

06 pàgines

mal se iatiqui ellipsa de 06 pàgines ab revista

estava al dipòsit de la revista de la revista

el dipòsit de